

Publicerad 2007-12-11 19:28 av Kim

Min vän granen

Granen ser slaktad ut
ligger sorgligt med grenarna
nedåt mot marken
därutanför

är jag en femfemma
som lider med granen
känner stor sorg för
den som växt så trofast
utan minsta barkborre
i kroppen

Strax efter detta
får jag smärta i ett ben
och blir liggande hjälplös
på köksgolvet
där jag sett granen
från mitt fönster

Betyder det
att jag är i symbios
med de taggiga träden

Stukad skriker jag
efter kryckor

Det har vi fått båda två nu
men så mycket har jag förstått

Min vän granen
och hans kumpaner
på gårdarna häromkring
blir inte friskskrivna
Kommer inte att kunna
arbeta mer

På natten drömmer jag
att jag arbetar på sjukhus igen
Är då m y c k e t lycklig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kim med Poeter.se id #18924 innehar upphovsrätten